

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13746/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љиљана Боројевић, адвокат из ..., против туженог „Миленијум осигурање“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Нађа Самац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 22264/20 од 14.02.2025. године, у седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 22264/20 од 14.02.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 22264/20 од 14.02.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 22264/20 од 14.02.2025. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 4404/19 од 21.07.2020. године, којом је тужени обавезан да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати: на име накнаде штете на возилу 273.641,00 динар са законском затезном каматом од 20.03.2020. године до исплате и накнаде изубљене зараде 7.500,00 динара са законском затезном каматом од 20.03.2020. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 91.183,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као посебној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су нижестепени судови засновали одлуке, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП. Правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду материјалне штете тужиоца која је последица саобраћајне незгоде, у чињеничној ситуацији да је осигураник туженог искључиво одговоран за саобраћајну незгоду, због чега је у складу са одредбама чланова 940, 941. и 190. ЗОО тужени у обавези да тужиоцу исплати накнаду у износу потребном да се тужиочева материјална ситуација доведе у оно стање које би постојало да није било штетне радње, а који износ је утврђен вештачењем према тржишној вредности добара и услуга у коју је урачунат ПДВ.

Имајући у виду да је одлучено уз адекватну примену одредаба материјалног права, као и да одлука у споровима са овом врстом тражене правне заштите зависи од околности конкретног случаја и методологије обрачуна висине штете, Врховни суд налази да не постоји потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана у вези питања да ли се у услугу поправке аутомобила урачунава порез на додату вредност. Пресуда Врховног касационог суда Рев 4746/2020 од 11.02.2021. године, на коју је указано ревизијом, донета је поводом другачије чињеничноправне ситуације. Наводи ревизије који се односе на оцену доказа и утврђено чињенично стање не могу се узети у разматрање код испитивања услова за изузетну дозвољеност ревизије, јер то нису разлози ни за редовну ревизију према члану 407. став 2. ЗПП, а ни за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, одлука у ставу првом изреке донете ја на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. и 4. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП прописано је да

против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 09.05.2019. године. Вредност предмета спора је 281.141,00 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић